

„LÁSZLÓBAN LETT KERESZTÉNNYÉ ÉS SZENTTÉ...”

A bokrosi templom 17 éve hirdeti Szent László tiszteletét. Búcsúünnepét június 24-én, vasárnap délután tartották, melynek ünnepi szónoka Antal Imre kisteleki plébános volt. Szentbeszédének szerkesztett változatát olvashatják az következőkben.

„Kedves Plébános úr, Krisztusban kedves Testvérek! Pár héttel ezelőtt középiskolás fiatalokkal néztünk egy dokumentumfilmet, amelyben túlélők számoltak be arról, hogy hogyan vészelték át azt a hatalmas szökőárpusztítást, amelyet pár esztendővel ezelőtt Sri Lankán, Indonéziában és még nagyon sok országban a tenger mélyén történt földrengés okozott. Közel 200 ezer ember vesztette életét ennek következtében. Olyan emberek, akik a karácsonyra, Jézus születésének megünneplésére készülődtek. Miután megnéztük a filmet, arról beszélgettünk a gyerekekkel, hogy az ember mennyire védtelen a természet erőivel szemben.

Amikor fellapozzuk a Bibliában a teremtés elbeszélését, akkor azt tapasztaljuk, hogy Isten az ember teremtését hagyja a legutoljára. Mégis a legnagyobbá teszi, mert mindent, amit teremt, rábizzá. Ennek ellenére mi vagyunk a legvédtelenebbek a természet háborgásaival szemben. De mégsem adjuk fel. Történjen bármekkora pusztítás, történjen bármilyen veszteség az életünkben, mindig újrakezdjük. Megyünk tovább kitartással, hittel és hűséggel.

Hogyha ilyen odaadással és hozzáállással tudjuk tenni a dolgunkat olyan értékekért, amelyek mulandóak, akkor mennyire inkább kellene odafigyelni azokra az értékekre, amelyek örök életünket, örök üdvösségünket biztosítják. Merthogy nem csak a természet háborog, nem csak a természet erői tudnak fellázadni, hanem fellázad a lélek, fellázad az emberi szív. Fellázad a bennünk lévő rossz sok esetben, amely szintén

hatalmas pusztítást képes végezni akkor, ha nem tudjuk érzelmeinket, érzéseinket, jellemünket, emberségünket kordában tartani.

A mai evangéliumi beszámoló szerint az apostolok és Jézus csónakja viharba keveredik. És ezek az emberek természetesen megijednek. Mert amikor vihar tör ki, amikor veszélyben az ember élete, akkor képes megijedni és mindent megtenni azért, hogy megmeneküljön. Ez a hullámlás, ez a vihar az ember belső hullámlását, viharát mutatja be, ahol ott van Jézus. Csak az a baj, hogy alszik. Nem azért, mert álmos, vagy elfáradt, hanem azért, mert elaltatták. Azért, mert ott van a csónak végében egy vankoson, és nincs szükség rá. Az emberi élet Jézust a saját életének a peremére száműzte. Nincs szükség rá, de ha baj van, akkor nem rossz, ha itt van. Ezt tapasztaljuk környezetünkben is, világunkban is, családjaink életében, munkahelyen és bárhol, ahol megfordulunk.

Miért kell nekünk egy ébren lévő Isten, aki figyelmeztet bennünket? Miért van szükségünk a lelkiismeret szavára, amely segít különbséget tenni a jó és a rossz között? Az ember kiüzte az életéből a lelkiismeretnek a szavát, magyaráz az Istent, mert önálló és szabad akar lenni. Nem kell egy figyelmeztető szó, nem kell egy lelkesítő kéz,

folytatás a 2. oldalon

az 1. oldal folytatása

senki ne mondja meg nekem, hogy én hogy éljek, hogy neveljem a gyermekeimet, milyen értékek mellett építsem a saját és környezetem, a társadalom életét, majd én eldöntöm. Egy összekuszálódott világban élünk, ahol mindenki a saját gondolkodása szerint él, mert az a jó és más nem is létezhet. Elveszítjük józan ítélőképességünket, egymás torkának ugrunk, és nem jutunk egyről a kettőre, mert vihar van bennünk és köztünk. És a viharban nem lehet dolgozni. A viharban nem lehet előre haladni, legfeljebb csak félni és védekezni. És a félelem megöli a lelket. És ahol a lélek halott, ott nem beszélhetünk értelmes életről.

Mire kell tehát odafigyelnünk? A bennünk dúló viharokra és hullámokra, amelyek sokszor összecsaphatnak a fejünk fölött. Az irigységből, a féltékenységből, a haragtartásból, az ellenségeskedésből, a szeretetlenségből fakadó viharok, amelyek az életünket megsebzik, és nem tudunk értelmes döntéseket hozni.

Az önök templomának védőszentje, Szent László nem azért volt nagy, mert király volt. Ő nem is akart király lenni, a koronáját nem is rakta a fejére, maga előtt vitette. Azért nagy, mert a hit bajnoka. Azért nagy, mert a nemzetet olyan úton és olyan értékek mentén vezette, amely fölemelte a népet. Szent László király azért nagy, mert nem engedte, hogy elaludjon a benne lévő isteni szó. Azért nagy, mert ki tudta tární szívéből az Isten előtt, és engedte, hogy Isten általa tegyen valami szépet, jót és nemeset a népért.

Ma is ezek a szentek. Nem azok, akik tökéletesek. Nem azok, akik mindenben kiváltságosak, vagy jó képességekkel, adottságokkal vannak megáldva. A szent az, aki kitárja a szívéből Isten előtt, és az ő parancsai, törvényei szerint rendezzi életét. Ilyen értelemben mi is mindannyian szentekké válhatunk.

Szent László király nem engedett a nép háborgásának. És különösen nem engedte azt, hogy lelki viharok és háborgások züllesszék a népnek az életét és sorsát. Eppen ezért a mi feladatunk is, 21. századi magyaroké, hogy mindent megtegyünk azért, hogy azokat az értékeket, javakat, kincseket megvédjük, amelyek életet adnak nekünk. Amelyek megtartották a nemzetet mindeddig, és meg fogják tartani ezután is. Rajtunk múlik, hogy lesz-e a nemzetnek jövője, vagy nem. Hogyha olyan dolgokkal vagyunk elfoglalva, amelyek züllesztik a közösséget, a társadalmat, amelyek semmibe veszik a családi életet, amelyek nem foglalkoznak azzal, hogy hogyan nőnek fel gyermekeink és milyen kultúrát, nevelést szívnak magukba, annak a népnek nincs jövője. De ha mi tudjuk, hogy mit akarunk, ha Isten törvényei és parancsai szerint élünk, hogyha ezt át tudjuk adni gyermekeinknek, akkor lesz jövő. Jövönk, sorsunk nem azoknak a kezében van, akik négyévente megjelennek és kéri, hogy szavazzunk rájuk. Hanem a mi kezünkben van. Hogy élek most, hogyan végzem a munkámat most, hogy értékelem most a világnak a dolgait. Hogyan tekintek most a másik emberre, hogyan nevelem a gyermekemet, hogy hogyan élem a családi életemet, most dől el. Nem holnap vagy holnapután. Ma. Mert példák vagyunk a felnövekvő nemzedék számára.

Szent László király élete pedig példa mindannyiunk számára. Ő úgy uralkodott, hogy teret engedett életében a legnagyobb úrnak, a királyok Királyának, Jézus Krisztusnak. Mert az uralkodás nem abban áll, hogy mások fölé kerekedek és az lesz, amit én akarok. Hanem abban áll, hogy meghajlok a másik előtt, a szolgálatára szentelem az életemet és azt akarom, ami a nép, a közösség javát, boldogulását és üdvösségét szolgálja. Kívánom, hogy mindannyian legyünk ilyen királyok! Mert a mi boldogságunk nem csak a földi élet jólétében mérhető, hanem abban, hogy majd milyen lesz az örök sorsom. És ezt a sorsot itt a Földön tudom kiérdemelni. Adja a Jóisten, hogy tudjunk olyan életet élni, amely Szent László király példáját tükrözi, és az ő közbenjárása, segítsége erősítsen meg minket abban, hogy a királyok Királya ne egy alvó, az életünkből száműzött király legyen, hanem életünk középpontja, a kormányos. Az a kormányos, aki nem aludhat el. Mert amelyik kormányos elalszik, az tragédiának és katasztrófának van kitéve. A mi Királyunk azt akarja, hogy éljünk! Akarjunk örökké élni! Ámen.

Összeállította: Túrinné Nádudvari Mária

ELSŐÁLDOZÁS

„Vegyétek, és egyetek ebből mindnyájan, mert ez az én testem!”

Június első vasárnapján, Úrnapján került sor egyházközségünk egyik legszebb és legkedvesebb eseményére: elsőáldozási szentmisét és ünnepséget tartottak. A nyolc elsőáldozó gyermek sokat készült erre a napra: a hitoktatási időszak, a felkészítési alkalmak és az első szentgyónás után következhetett a nagy esemény, személyes

találkozás Jézussal. Megható látvány volt, ahogy a fehér ruhában felsorakozott fiúk és lányok kicsit megilletődve, de csillogó szemmel vettek részt az első közös áldozásukon. Reméljük, hogy a gyermekek továbbra sem feledkeznek meg a szívükbe költözött Jézusról, a hit, az ima és a templomba járás fontosságáról.

A képen az elsőáldozók Kovács János atyával: *Bakai Sára, Fekete József, Fekete Réka, Fekete Viktória, Felföldi Máté, Kovács Fanni, László Zsófi, Pasin Berislava.*

Ima szentáldozás után

*Hozzám jöttél Jézus, ég és föld Királya,
Kicsiny gyermekednek szegényes házába.
Hódolva borulok lábaid elébe,
Hittel, imádással áldásodat kérve.*

*Köszönöm Jézusom, hogy az enyém lettél,
Kérlek, hogy szívemben örök lakást vegyél.
Maradj mindig nálam, ne hagyj már el soha,
Szeretlek, kincsem nincs, szívem adom oda.*

Amen.

Visszatekintő: Elsőáldozók a Szent József-templom előtt az 1950-es évek végén. →

**VASMISÉT MUTATOTT BE SZEGEDEN
GYULAY ENDRE
NYUGALMAZOTT PÜSPÖK**

Hatvanöt éve szentelték pappá Gyulay Endrét, a Szeged-Csanádi Egyházmegye nyugalmazott püspökét. Ebből az alkalomból mutatott be vasmisét június 9-én, szombaton a szegedi dómban.

Hatvanöt évvel ezelőtt, 1953-ban Hamvas Endre, a Csanádi Egyházmegye püspöke szentelte pappá Gyulay Endrét, aki 1930-ban született Battonyán. 1987-től tizenkilenc éven át Gyulay Endre volt a Szeged-Csanádi Egyházmegye püspöke.

Kiss-Rigó László püspök az egyházmegye nevében mondott köszönetet Gyulay Endre szolgálataiért. Hangsúlyozta: hatvanöt év nemcsak egy ember életében, hanem történelmi távlatokat tekintve is jelentős időszak.

„Hatvanöt év alatt ugyan sok minden megváltozott, de most is komoly kihívásokkal kell megküzdenie a papságnak.” – mondta homíliájában Kovács Péter gyulai plébános. Felidézte Gyulay Endre papi pályájának kezdeti éveit, amikor a diktatúra idején megfigyelték nemcsak a papot, hanem azokat is, akik szóba mertek állni vele.

Gyulay Endre elmondta, három dolgot érzett nagyon fontosnak papi hivatása kapcsán: az egyik Isten ígéjének továbbadása akár hitoktatásban, akár a szószékről; a másik nagy ajándék a gyóntatószék volt, ahol segíthette azokat, akik rászorultak, gyakran nem is gyóntatással, hanem tanácsokkal; a harmadik maga a szentmiseáldozat, mely erőt adott a híveknek.

Gyulay Endre tizenkilenc év főpásztori munka után, 2006-ban vonult nyugalomba, de ma is aktív – nyolcvannyolc évesen is dolgozik, a szegedi dómban szentmisét mutat be, gyóntat, és gyakran hívják búcsúba. *Forrás: Magyar Kurír*

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot, ez alkalommal az 1938. április és május hónapokban a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseiből közlünk részleteket.

Az 1938. áprilisi bejegyzés a gimnazisták gyóntatásával kezdődött. Egy 16 km-re lakó tanyai beteghez ment a Házfőnök (P. Keceli Mészáros Albert – a szerk. megjegyzése).

„3-án, 4-én és 5-én a nagytemplomban P. Házfőnök beszédeket tartott az iparosok számára. P. Házfőnök 5-én éjjélkor Szegedre és onnan 6-án reggel Bajára utazott, hogy ott lelkigyakorlatokat tartson, amelyek 10-én fejeződtek be és P. Házfőnök Szegeden keresztül 11-én jött haza. 13-án délután 6-kor volt az első sötét zsolozsma és ezzel kezdetét vették a nagyheti szertartások. Különösen sokan voltak nagypénteken. A gyönyörűen feldíszített szentsírhoz pedig alig lehetett odajutni, mert olyan sokan voltak.

16-án, nagyszombaton megtarthattuk az első feltámadási körmenetet. A tavalyit ugyanis elmosta az eső. Délután ½ 5-kor volt a körmenet, melyen igen sokan vettek részt. A nagy tömeg impozáns menetben, fegyelmezetten és rendezetten vonult végig a kijelölt útvonalon. A hívek mindkét ünnepen igen szép számban vettek részt a szentmiséken.

Húsvétvasárnap ünnepeltük Anicét testvér névnapját. Ezen a napon még szép idő volt, de hétfőn délben már esősre fordult az időjárás, a hőmérséklet egyre csökkent és 20-án havazás volt. 20-án P. Jozafátot táviratilag Simontornyára helyezték és 22-én este el is indult, hogy új állomáshelyét elfoglalja. Utóda P. Oberten Odilio 23-án este érkezett meg. Amilyen nagy szeretettel vettünk búcsút, ugyanolyan szeretettel fogadtuk az új Páttert.

24-én Bokrosón volt mise és búzaszentelés, melyet P. Házfőnök végzett. Plébániánkon 25-én végezte P. Jeromos a búzaszentelést. A körmeneten a sok hívővel együtt az iskolás gyerekek is részt vettek.

25-én kezdődött meg a tanyai iskolák gyóntatása. Ébert Zoltán volt kint.

26-án Dr. Klekner Tiborral az Árpád iskola tanulóit gyóntatták. Ugyanezen a napon vitéz Bonczos Miklós főispán úr öméltsága meglátogatta rendházunkat.

27-én a Bokros parti és a Gyójai iskolák gyóntatása volt Weissner segédkezésével.

28-án Ébert Zoltánnal a Szent Imre és Szent Anna iskolák tanulóit gyóntattuk meg. ...

Május 1-én a Várháti iskolánál P. Házfőnök szentmisét mondott. A nagytemplomban P. Szilveszter vezetésével a Központi iskola növendékei első szentáldozáshoz járultak. Áldozás után a kicsik a Központi iskolában kaptak reggelit. Ugyanakkor a mi templomunkban a Kereszt téri, a Piroskavárosi és a Széchenyi iskolák növendékei járultak első szentáldozáshoz. Ezeknek a reggeliztetését a III. Rendiek intézték. A Piroskavárosi iskola udvarán volt a reggeliztetés.

2-4-ig a közeli tanyai iskolásoknak és a legényeknek a gyóntatása volt a nagytemplomban.

4-én reggel P. Szilveszter is segített gyóntatni. 4-én a Császár úti és a Maszlaghalmi iskolák gyóntatása volt. Csak 8-kor tudtunk elindulni, mert a város

által adott kocsival mindig kergettük és elkerültük egymást. E két napon P. Házfőnökkel Weissner és Dr. Klekner mentek gyóntatni. 5-én volt a tanyai gyóntatások befejezése. A Kónyaszéki iskola növendékeit gyóntatták meg P. Házfőnök és Paulik. Alig másfél hét alatt több mint ezer tanyai gyereket gyóntattunk meg. Egész héten igen kellemetlen esős és hideg idő volt és mindig jól kellett öltöznünk, amikor tanyára mentünk. ...

7-én volt a Síp utcai iskola és az apácák növendékeinek a gyóntatása.

8-án volt P. Odiló vezetésével a nagytemplomban a Síp utcai iskolások első szentáldozása. Ugyanekkor nálunk az apácák növendékeinek az első szentáldozása volt. A kicsik reggeliztetését megint a III. Rendiek intézték. E napon volt templomunk búcsúja. Nagyon sokan voltak. Különösen feltűnően sok férfi jött el. A körmenet sajnos a nagy sár miatt elmaradt. A szentbeszédet P. Feisz Angelusz kecskeméti házfőnök tartotta. Ugyancsak ő mondta az ünnepi szentmisét is. Délben nálunk baráti ebédre gyűltünk össze. Itt

voltak: A csongrádi papság, kántorok, Greskovics és Tenyeri földbirtokos és malomigazgató, mint a rendház jótévedői.

14-én délután a nagytemplomban Kovács Sándor pápai kamarás beszédet mondott és este 7-kor volt az eucharisztikus kongresszus alkalmából rendezett gyertyás körmenet. A körmeneten, melyet P. Albert rendezett, példás rendben hatalmas tömegek vettek részt. A körmenet után P. Albert mondott rövid, de igazán lélekbemarkoló beszédet. Ezután a nagytemplomban egész éjjel szentségimádás volt. A mi plébániánk híveinek imaórája 4-5-ig volt és P. Albert vezette. 5-kor P. Albert misézett és akkor szentségbetétel volt.

15-én aztán folytatódtak az ünnepek. Délelőtt a nagytemplom előtti kertben tábori mise volt és azután megkezdődött a nagygyűlés. Dr. Piroksa János polgármester bevezető szavai után Tekulics Sándor az Actio Catholica helybeli elnöke, Kovács Sándor pápai kamarás és Kiss Károly szegedi királyi tanfelügyelő, tanügyi tanácsos mondtak beszédet. A gyűlés Szedlacsek István apátplébános záró szavaival ért véget. A gyűlésen részt vett vitéz dr. Bonczos Miklós Csongrád

vármegye főispánja is. Sokan, nagyon sokan vettek részt a gyűlésen, hogy ezzel lelkiileg előkészüljenek a budapesti Eucharisztikus Világkongresszusra. Ugyancsak 15-én volt a Szent Urbán szobornál a búcsú, melyen mintegy 500-an vettek részt. A misét P. Házfőnök mondta, aki Korsós Andor kántorral ment ki a búcsúra.

24-én utazott el P. Jeromos Budapestre, hogy ott képviselje rendházunkat az Eucharisztikus Világkongresszuson. Városunkból 25-én utazott el az I. zárandokcsoport és 27-én a II. csoport. 30-án volt a (visszatérő-a szerk. megjegyzése) zárandokok ünnepélyes fogadtatása a pályaudvaron. Mintegy 2000-en gyűltek össze a fogadtatásra. Az állomásról körmenetben bevonultunk a nagytemplomba, ahol Te Deum volt és P. Házfőnök intézett beszédet a zárandokokhoz.”

Forrás: *A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben.* Összeállította: Révész József

IDŐK JELEI: ERÉNYEK A KÖZÉLETBEN

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége, a Professzorok Batthyány Köre és a Polgári Magyarországért Alapítvány közös erőfeszítéssel egy könyvecskét adott közre, Újból néven nevezzük: *Erények a közéletben* címmel. Ennek rövid bemutatására vállalkozott június 4-én a Szent József Plébánián dr. Botos József és dr. Botos Katalin, akik a könyv szakértői köréhez tartoztak. A rendezvényt, melyen közel 40 érdeklődő jelent meg, a Ferences Egyesület szervezte a „Ferences esték” rendezvénysorozat részeként.

Josef Pieper, német teológus jóformán teljes munkásságát a keresztény erények tanulmányozásának szentelte. A sarkalatos erények: *igazságosság, mértékletesség, erősség és okosság* közül ő a legutóbbit tartotta a legfontosabbnak. Mint mondta, okosság nélkül nem lehetünk mértékletesek, igazságosak, de még erősek sem. Viszont egyedül az igazságosság erénye az, amit nem lehet „magában” gyakorolni. Igazságosak mindig valakivel szemben lehetünk. A közélet szempontjából talán az igazságosság a legfontosabb.

Gandhi, a nagy gondolkodó is azt mondta: „Nincs nagyobb Isten, mint az igazság...” A Szentírásban pedig Jézus így beszélt: „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet...” Nem azt mondta, hogy én vagyok az Okosság... Így *mi az igazságot soroljuk az első helyre*. Ugyanakkor Szent János így ír: „Szeretet az Isten.” Nos, ha Isten egyszerre az Igazság és a Szeretet, akkor e két dolog nem lehet egymással ellentétben. Ez azt jelenti, hogy az igazságosság mellé mindig hozzá kell tenni a méltányosságot is, mert ez a szeretet parancsa. 2000 évvel ezelőtt élt Pannóniában egy római jogász, akinek sírkövén ez a felirat olvasható a

Nemzeti Múzeum kőtarában: „A jogot az igazságossághoz igazítani, szem előtt tartva a méltányosságot, ez Dalmacius törvénye, amelyet becsületérzése ír elő.” A jog, mely az igazságosságot fejezi ki, más kultúrákban is a méltányossággal együtt értelmezhető csupán.

Az igazságnak leginkább a közéleti magatartás tisztességtelensége árthat. A közéleti szereplők mintát adnak, befolyásuk óriási. Így felelősségük is. Az igazságosságot leginkább a hiányával érzékelhetjük. Két ellentéte van: a hazugság és az igazságtalanság. Sajnálatos, hogy a közéletet és a médiát is átszövik a hazugságok. Azt meg, hogy mit tekintünk igazságtalanságnak, gyakran a jövedelem-különbségeken mérik az emberek. A kirívó aránytalanságokat nehéz azzal magyarázni, hogy ez az egyes egyének teljesítményének eredménye... A mai világban az anyagi boldogulás sokszor az állami monopóliumok, döntések eredménye - s kevésbé az egyén szorgalmáé. Az igazságos társadalomban az egyének lehetőségeinek egyenlőségére kell törekedni, hiszen az adottságok különbözőek. De legyen módja a szerényebb körökből jövőnek is eredményeket elérni - ezt a közösségnek kell biztosítani a számára. Nem igazságos, hogy különböző társadalmi rétegeknek - főleg a vagyonosoknak - nagyobb lehetőségük van érdekeik érvényesítésére. Egyik fontos igazságtalanság korunk társadalmában, hogy a gyermekes családok hátrányban vannak a gyermektelenekkel, még nyugdíjas korukban is. Ezen javasol a Botos házaspár változtatni a gyermekek felnevelésétől is függő nyugdíjrendszer bevezetésével. Talán a legsúlyosabb igazságtalanságok közé tartozik, hogy a különböző ágazatokban a bérszínvonalak olyan nagymértékben különböznek egymástól. Elfogadhatatlan, hogy az egészségügyi-szociális ágazat a 20 nemzetgazdasági ágazat közül az *utolsó helyen*, az oktatás pedig az utolsó előtti helyen legyen! Egy tudás-alapú, a humán erőforrástól függő társadalomban nem lehet így leértékelni az orvosok, ápolók, tanárok helyzetét!

Mértékletesség erényét nézve megállapíthatjuk, hogy fenntartható társadalom nincs a *mértékletesség* nélkül. A modern társadalom nem ismeri ennek az erénynek a fogalmát. A mértékletesség, a túlfogyasztás a norma. Alapja, hogy a foglalkoztatáshoz a termelés bővítése szükséges, és ezért Keynes, a jeles közgazdász, azt tanította, hogy egy ideig meg kell barátkoznunk azzal, hogy *ami rossz* a pazarlás (ti. a pazarló fogyasztás), *az a jó*: bár rossz

erkölcsi szempontból, de a makrogazdaság szempontjából jó, mert lehetővé teszi a termelést, és foglalkoztatást... Az erkölcs alulmaradt a gazdasággal szemben... Az ökológiai közgazdászok viszont rámutatnak, hogy a pazarlás jelen mértéke óriási baj. Káros, sőt, tragikus. Messze meghaladja az *ökonómiai lábnyom a Föld teherbíró képességét*. A szennyezés előnti a Földet, elborít bennünket, ellehetetleníti az életet. A pazarlás a természet erőforrásaival való visszaélést jelenti, *a mértékletesség hiányát*.

A modern gazdaság legnagyobb rákfenéje *a profit mértéktelen hajszolása*. Noha minden - ismétlem: minden! - világvallás azt hangsúlyozza, hogy *a profit nem lehet cél*, csak a szolgálat „mellékterméke”, mégis a mai fejlett világban minden ennek rendelődik alá. A profithajszolása az embereket úgy kezeli, mint dolgokat. Nem osztják meg kellő mértékben hozamokat a munka és a tőke között, és nem adják meg a természetnek sem a „járandóságát”. *Feléljük a természeti tőkét*, rövid idő alatt.

A mértékletesség erényének háttérbe szorulása miatt terjed a *szexuális szabadosság* is, ami végső soron az abortuszok tömegéhez vezet. A mértékletesség hiánya tehát így más súlyos bűnök kiváltója lesz. A „most, nekem, mindent, azonnal” elve vezet a kapcsolatok felbomlásához, melynek legfőbb megsemmisítői a gyerekek lesznek, s végső soron a társadalom egésze. Ismerjük fel, hogy az „embervagyon” is tőke, ennek működése eredményezi a nemzeti jólétet. Ha azonban nem születnek kellő számban gyerekek, ezt a vagyont is feléljük. Vállaljuk hát a gyermekekkel való áldozatokat, hogy a humántőke – csakúgy, mint a természeti tőke is - megőrződjék a jövő számára! Tekintsük a gyermeknevelést a jövőbe való befektetésnek!

A közéletben gyakran tapasztalunk fölösleges, pazarló politikai reklámkampányokat. A politikusi életvitel sem mutatja sokszor a mértékletesség erényét. A hivatkozó, „kivagy” magatartás, a személyes vagyonok halmozása, az önmaguknak megszavazott igen magas járandóságok rossz példát mutatnak a társadalomnak, másokat is mértékletességre ösztönöznek. Talán furcsának tűnik, de a mértékletesség megmutatkozik abban is, ha túl hamar helyeznek valakit felelős posztra. Senki nem lehet jó első, ha nem volt előbb második... Ez pedig napjainkban is előfordul a közéletben, amire a tanulmány felhívta a figyelmet.

Az erősség erényét úgy határozza meg a tanulmány, hogy „Jó célt kitűzni, s amellett

kitartani, ha veszéllyel jár is.” Az erősség nem erő-fitogtatás. Elsősorban önmagunkon kell úrrá lenni. Nem nagyon kedvelik napjainkban az erős embereket, mert nehezen irányíthatóak. Erősség, mondhatjuk, bátorság kell ahhoz, hogy nézeteinket felvállaljuk, akár a közösségben, munkahelyen, médiában. Erő nem erőszak, a keresztény magatartást az utóbbi semmiképpen nem jellemezheti. Valójában a gyengeség jele, ha valaki kifelé mindig hadakozik.

Tulajdonképpen nagyon szoros a kapcsolat az *okosság* erényével is. „Azt vélni, hogy a tudás birtokában vagyunk, megakadályozza, hogy megértsünk...” (Szent Maximosz). Így a közéletben sem szabad zokon vennie egy politikusnak, ha figyelmeztetik. Alázat is kell az okossághoz. Okosság nélkül nem lehet kormányozni. Okos kompromisszumokra szükség van. De a keresztény politizálás mindig elvi politizálás, az elveket feladni nem szabad. Ugyanakkor, nem vezetheti személyi döntéseiben a közéleti vezetőt pusztán a hierarchikus lojalitás, vagyis, hogy kik mutatják magukat a leghűségesebb támogatóinak. Mindenekelőtt a szakmai szempontok kellene, hogy vezéreljék a humánpolitikát. Látni kell, hogy a közpolitika nem négyéves választási ciklusokra szakítható. Hosszú távban kell gondolkodni. Élet-közel tapasztalatokra törekedjen a kormányzat. Valóban legyenek kíváncsiak az emberek véleményre, ne csak befolyásolni akarják őket.

Összegezve: okosság minden erényhez kell. Igazságosság az, ami a másokhoz való viszonyban értelmezhető. Mértékletesség nélkül nincs fenntartható társadalom. Erősség kell ahhoz, elsősorban önmagunk feletti uralomhoz. A közéleti szereplők minta értéke miatt ezek az erények különösen fontosak náluk!

Dr. Botos Katalin

„ALAKÍTSD SZÍVÜNKET A TE SZENT SZÍVED SZERINT!”

Az Ószövetségben a Teremtés könyve 37. fejezetében olvashatjuk József történetét. Az ő élete egy valóságos példa a mai ember számára is, ami a megtörettetést illeti. Mert a megtörettetés egy ajándék az Úrtól, még ha nem is úgy éljük meg. Józsefet a saját testvérei meg akarták ölni, verembe vetették, azután eladták. Elkerült egy másik nemzethez, idegen országba, ahol rabszolgává vált és börtönbe került csupán azért, mert Isten prófétai álmot adott neki, ez volt az ő legnagyobb bűne.

De ennek meg kellett történnie, és keresztül kellett mennie ezeken a dolgokon azért, mert Istennek egy sokkal nagyobb célja volt József életével. Testvérei elárulták, irigyek voltak rá és féltékenyek. Velünk is történtek már hasonló dolgok?

Az első megtörettetés, mikor mások által töretsz meg. Mikor jogtalanul, igazságtalanul bántanak téged, megvádolnak olyan dolgokkal, amelyeket nem is követtél el. A kérdés az, ott maradsz-e abban az állapotban, vagy felülemelkedsz a helyzeten, mint József, aki soha nem távozott el Istentől. Ő, aki a börtönben is vezetővé vált, mert ott volt Isten ajándéka benne, és az Úrhoz közeledett az ő szíve folyamatosan.

Sokszor feltesszük a kérdést, Isten miért engedte meg, hogy átmenjünk ilyen dolgokon? De az emberek mindig emberek, és ha egy közösséghez tartozunk, ott tökéletlen emberek vannak, mint ahogy mi is tökéletlenek vagyunk. Azért mondja az ige, elkerülhetetlen, hogy ne legyenek botránkozások, megbántások. Kérdés,

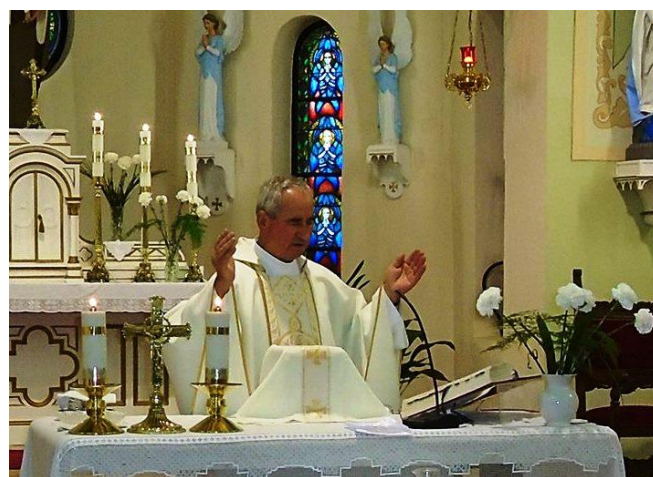
hogy te hogyan reagálsz ezekre a helyzetekre? Ha megengeded Istennek, hogy megtörje a szívedet, mi fog történni? A büszkeséged csorbát szenved, aminek egyébként is csorbát kell szenvednie. Kialakul benned egy olyan alázat, amit Szent Pál mond: „Élek, többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.” Azzal a Jézus Krisztussal azonosulok, aki elmondja nekem, hogy ő hogyan lát engem, mikor átmegyek a józsefi megtörettetésen. Ha odafutunk az Úrnak a karjaiba, úgy fel tud emelni, hogy tudom és tudom, hogy Isten az én mentsvárom. Ő az én menedékem. Ő, akihez mindig futhatok. A Szentlélek a legjobb barátom, nincs másom, mindenkitől elutasítást kapok, senki nem ért meg. De ott van a Szentlélek, aki tovább visz engem.

Horváthné Szabó Mária

ARANYMISE

Április 22-én, a Jó Pásztor ünnepén Czombos József kanonok, rimóci plébános aranymiséjét mutatta be a Szent József-templomban.

József atya idén ünnepli pappá szentelésének 50. évfordulóját, és ebből az alkalomból végiglátogatja valamennyi régi állomáshelyét, hogy bemutassa aranymiséjét. Ezért érkezett városunkba is, mivel 1970-1974. között Csongrádon volt káplán.

A szentmisében felelevenítette a tanyán töltött gyermekéveit és kedves tanárai emlékét, akiknek a hatására választotta a papi pályát. Szegeden tanult, 1968-ban szentelték pappá a Váci Székesegyházban. Visszaemlékezett a Csongrádon töltött éveire, és örömmel hallotta, hogy a megjelentek között többen is emlékeztek rá, és volt, aki nála volt elsőáldozó. A szertartás végén aranymisés áldásban részesítette a híveket, és szentképpel ajándékozott meg mindenkit. Kívánunk sok kegyelmet József atyának a további szolgálatához!

Túriné Nádudvari Mária

PÜNKÖSDI GONDOLATOK A SZENTLÉLEK KIÁRADÁSÁNAK ÜNNEPÉRE

A hétköznapi kapcsolatainkban sokszor észrevehetjük, hogy embertásaink nagy része tele van szorongással, aggodalommal, félelemmel. Pánikhangulat uralkodik rajtuk, nem találják a kiutat nehéz helyzeteikből, betegségeikből. Véget nem érő panaszait, sirámaikat öntik ki annak, aki meghallgatja őket. Ilyenkor rövid időre megkönnyebbül a lelkük, majd újra előtör belőlük a sok keserűség, melyet már testi fájdalmak közepette élnek meg. Nem tudják, vagy nem is gondolnak arra, hogy van megoldás bajaikra. Aki hisz Istenben, az Ő végtelen szeretetében, az tudja, hogy általa feloldódnak a sérelmek, az aggodalmak, és elmúlik a félelem is. Van Teremtő Atyánk, aki gondot visel ránk. Mindent megad, amire szükségünk van földi életünkben. Ha az ég

madarainak mindent megteremt a létben maradásukhoz, hogyne adna meg mindent a teremtményinek is, akiket saját képmására, hasonlatosságára alkotott. Isten mindenkit boldognak szeretne látni. Boldogságunk rajtunk múlik! Élünk a lehetőséggel, melyet a mennyei Atya felkínál

minden embernek. Vegyük észre azokat a feladatokat, szolgálatokat, melyeket megtehetünk önmagunkért és embertársainkért. Ha nem a mi bajainkkal leszünk elfoglalva, hanem azzal, hogy kinek, miben tudunk segíteni, örömet lelünk az adásban, mely a lelkünk javát szolgálja. Ha a nehéz helyzeteket úgy fogjuk fel, mint figyelmeztetést vagy jelzést, akkor vizsgáljuk meg lelkiismeretünkön keresztül, hogy mit és hol rontottunk el, amikor Isten parancsait figyelmen kívül hagytuk. Mivel emberek vagyunk, követünk el hibákat, mulasztásokat, hozhatunk helytelen döntéseket is. Megbánni, jóvátenni, változtatni azonban mindig lehet és kell is.

Ápoljuk Istenhez tartozásunkat, számtalan lehetőséget fedezhetünk fel erre, melyből erőt meríthetünk a hétköznapi nehézségeink elviseléséhez. Kérjük naponta a Szentlélek ajándékait és vezetését, a segítség nem marad el.

Deák Istvánné

KÖZELGŐ EGYHÁZI ÜNNEPEINK

Július:

2. Sárlos Boldogasszony ünnepe.
11. Szent Benedek apátra, Európa fővédőszentjére emlékezünk e napon.
16. Kármelhegyi Boldogasszony, a kármeliták védasszonya.
22. Szent Mária Magdolna ünnepe.
25. Szent Jakab apostol ünnepe.
26. Szent Joachim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szüleinek emléknapja.

Augusztus:

4. Vianney Szent János ünnepe.
5. Porciunkula búcsú a Szent József-templomunkban. Angyalos Boldogasszony és Szent Ferenc ünnepe.
10. Szent Lőrinc diakónus és vértanú.
11. Assisi Szent Klára.
13. Boldog XI. Ince pápa ünnepe.
14. Szent Maximilian Kolbe áldozópap és vértanú.
15. Nagyboldogasszony. Szűz Mária mennybevételének ünnepe. Nagyboldogasszony templomunk búcsúja.
20. Szent István Király ünnepe. Állami ünnep.
21. Szent X. Piusz pápa.
24. Szent Bertalan apostol.
25. Szent Lajos.
27. Szent Mónika.
28. Szent Ágoston püspök és egyháztanító ünnepe.

Szeptember:

3. Nagy Szent Gergely pápa ünnepe.
4. Kalkuttai Boldog Teréz Anya.
7. Kassai vértanúk: Szent Márk, István és Menyhért.
8. Kisboldogasszony, Szűz Mária születésének ünnepe.
14. Szent Kereszt felmagasztalása.
15. Fájdalmas Szűzanya.
21. Szent Máté apostol és evangélista.
24. Szent Gellért püspök és vértanú ünnepe.
29. Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok ünnepe. Összeállította: János atya

FERENCES CSALÁDI NAP

Szeptember 15-én, szombaton tartjuk a hagyományos családi napot, melyre szeretettel várunk mindenkit! A részletes programjáról a későbbiekben, a hirdetőtáblára kihelyezett plakátról tájékozódhatnak az érdeklődők.

CSÍKSOMLYÓN JÁRTUNK

2018. május 17-én, csütörtökön nagy napra ébredtünk. Amire már régen vártam, végre érkezett. Elindultunk Erdélybe, pontosabban a csíksomlyói búcsúba. Igaz, a nagy esemény szombaton volt, de más programokat is közbeiktatott a csoportvezetőnk Szabó László és kedves felesége, Klárka.

Első nap a Csongrád - Szentes - Gyula útvonalon haladtunk, és Méhkeréknél léptük át a határt. Nagyszalonta - Nagyvárad - Élesd - Bánfihunyad után meglátogattuk a tordai sóbányát. A barlang kitűnő klímája remek kikapcsolódást jelentett az egész csoport számára. Kár, hogy csak egy órát tölthettünk lent! Innen a Szováta - Parajd - Korond - Székelyudvarhely útvonalon keresztül este 21³⁰-ra érkezünk meg Sikasszóra, a szálláshelyünkre. Kedves szállásadóink, Csíki Sanyi és felesége Manyika pityóka levessel, töltött káposztával és zserbóval várták az elfáradt utazókat, azaz bennünket.

Pénteken először meglátogattuk Csíkszeredán a Makovecz Imre magyar építész által tervezett, 2003-ban épített gyönyörű Milleniumi templomot, majd Tusnádfürdön keresztül utunk a Szent Anna-tóhoz vezetett. Útközben megtekintettük a Mohos-tőzeglápot, amivel erdélyi idegenvezetőnk, Rodé Antal bácsi érdekes és humoros előadásban ismertetett meg bennünket. Utána busszal továbbmentünk a Szent Anna-tóhoz. Itt találkoztunk egy 3 éves medvével, ami kissé megriasztott nem csak bennünket, hanem más turistacsoportot is. A fotózás hevében majdnem elfeledkeztünk arról a tényről, hogy ez mégis csak egy vadállat, jó lesz vigyázni. Szerencsére közülünk senki sem volt vakmerő, így nem is jött a közelünkbe. Viszont a másik csoport már ugyanezt nem mondhatta el magáról. Szegény maci! Csak a hasa hajtotta, nem lehetett rá haragudni, hiszen mi mentünk az ő területére, és nem ő jött a miénk. Este fáradtan, de sok élménnyel gazdagodva tértünk vissza a szállásunkra, ahol füstölt húsos leves, rántott szelet, párolt rizs, savanyúság és diós - szilvalekváros - pálinkás palacsinta várt bennünket, és egy nagy alvás.

Szombaton korán útnak indultunk, mert tudtuk, hogy hosszú nap áll előttünk. Elfogyasztottuk szokásos reggelinket, ami felvágottakból, szalonnából, hecsedliből, vajból, sajtból, diós szilvalekvárból, eperdzsemből és gyógynövény teából állt. Felemelő látvány volt menet közben találkozni azzal a rengeteg emberrel, akik az út mentén gyalogolva tették meg

az utat Csíksomlyóra. Irigylésre méltó volt a kitartásuk és az összetartásuk. Bárcsak ez nálunk is így lenne! Marian Adam Waligóra pálos szerzetes, a lengyelországi częstochowai Jasna Góra-i pálos kolostor házfőnöke volt a csíksomlyói pünkösdi búcsús szentmise szónoka. Megtudtuk, hogy fiatal pálos szerzetesként magyarul is tanult, amire a pálos rend magyar alapítása indította, ugyanakkor arra is gondolt, hogy így könnyebben tarthat majd kapcsolatot a magyarországi pálosokkal.

Meghatóan szép beszédét nem csak mi hallgathattuk, hanem az a több százezer hívő is, akik fáradságot nem kímélve felsétáltak a nyeregbe. A tévéből korábban látva sejtettem, hogy szép esemény, de ott állva, azzal a rengeteg hívővel együtt énekelni a himnuszokat, több mint felemelő volt. Inkább felejtethetetlen lelki feltöltődést jelentett, amire ebben a rideg, hajsztolt világban óriási szüksége lenne mindenkinek. Nem tudom, mennyien voltak, de bármennyien is, egyre csak jöttek és úgy látszott, nem fogynak el soha. Mivel az idei 451. búcsút az ifjúságért hirdették meg, észrevehetően sok fiatal jött el. Nagy a felelősségünk a fiatalok iránt. Ezért az ifjúság évében és a csíksomlyói pünkösdi búcsún is imádkoztunk mindannyian azért, hogy a jó Isten tegyen képessé bennünket arra, hogy példaképek tudjunk lenni a számukra, és szeretetünkkel,

imáinkkal, életünk tanúságtételével tudjuk segíteni fiataljainkat útjukon! Későn és fáradtan értünk este a szállásunkra, ahol már zöldséglevessel, gombás tokánnyal és kürtös kaláccsal vártak bennünket.

Pünkösddvasárnap Mátyás Gábor atya fogadott minket a zeteváraljai hatalmas összefogással, gyönyörűen újjáépített templomban. Vendégpapként jelen volt még a mi kis zarándok csapatunkkal érkezett Bálint atya, illetve a budapesti zarándokokkal érkezett Ádám atya, aki szintén lengyel származású, akár a búcsúi misét bemutató pálos szerzetes. Ők hárman tartották az aznapi misét, természetesen a templom teljesen megtelt erre az alkalomra. A meghatóan szép szentbeszédüket együtt éneklések követték, aminek a csengésétől szinte libabőrös lett az ember. Nagyon jó dolog volt, hogy a dalok szövege ki volt vetítve, így mindenki be tudott kapcsolódni, ha akart, és természetesen be is kapcsolódott. Ez jól érezhető volt a hangerőn is. A mise után egy meglepetés következett: Bálint atya kiszólította két zarándoktársunkat, Dékány Istvánt és kedves feleségét, született Bálint Etelkát, akik éppen 40 éve esküdtek, és megáldotta őket. Meghatóan szép esemény volt nem csak a házaspár, hanem a mi számunkra is. A figyelmesség nagyon jólesett mindkettőjüknek.

Ezek után kettévált a csoportunk. Nyolcan felmentünk a székek Szent Hegyére, az 1801 méter magas Madarasi-Hargitára. Óriási szerencsénk volt, mivel éppen szentmise volt fent a csúcson egy emléktábla avatás kapcsán. Hús gyönyörű lovas huszár díszmagyarba öltözve, és népviseletbe öltözött fiatalok álltak sorfalat a rögtönzött misén. A szívbemarkoló beszéd, az énekek újra mélyen meghatottak bennünket. Hatalmas élmény volt, a kilátás pedig csodálatos. Sajnálunk, hogy a többiek nem jöttek velünk, bár nekik is szép napjuk volt: megtekintették Szováta jellegzetes épületeit, megismerkedhettek a fazekasok központjának nevezett Koronddal, látogatást tettek Farkaslakán Tamási Áron sírjánál és a Milleniumi emlékműnél, valamint felsétáltak Szejkefürdőn a 15 székel kapu alatt Orbán Balázs sírjához. Este pedig a húsleves, sertéspörkölt, sósburgonya, vegyes vágott savanyú és bábafoga sütemények elfogyasztása után búcsúestet tartottunk egy kis tánc és közös éneklés kíséretében. Vendéglátónk egy remek fiatal zenészt biztosított a jó hangulat érdekében, akivel nem volt nehéz együtt mulatni.

Pünkösdhétfőn utunkat hazafelé vettük. Segesváron még a történelmi városrészt

meglátogattuk, majd Torockó mesés kis házacskaát néztük meg. Ez a kicsiny kis település olyan, mint egy mesevilág. Háttérben a gyönyörű Székelykövel, a településen azok az aprócska tájházak, szinte tátva maradt a szánk a csodálkozástól. Nem egy órát, egy egész hetet el tudtunk volna ott tölteni, de sajnos az időnk véges volt. Ezek után a Tordai-hasadékon átlépve Nagyenyed – Gyulafehérvár – Déva és Arad után Nagylakon át hagytuk el Erdélyt. Este 10 órára értünk Csongrádra fáradtan, álmosan, de rengeteg élménnyel gazdagodva.

Én ezúton szeretném köszönetemet kifejezni a buszsofőröknek azért, hogy balesetmentesen, épen, egészségben hazahoztak bennünket. Szabó Lászlónak és kedves feleségének a remek programért. A zarándok csoportnak azért, hogy így ismeretlenül is velük mehettem, befogadtak maguk közé, részese lehettem ennek a csodálatos eseménynek és az egész útnak. Rengeteg élménnyel gazdagodva, lelkiekben feltöltődve értem haza. Hálás köszönetem érte!

Györgyiné Felföldi Éva

FŐZŐVERSENY

Egyesületünk csapata az idei városi majálison is benevezett a főzőversenyre, amelyet április 30-án, hétfőn az Ifjúsági téren tartottak.

Fotó: Révész Gábor

„Fakanálforgatóink” jóvoltából két bográcsban főtt a finom marhapörkölt, mellyel díjat ugyan nem nyertünk, de azért jóízűen elfogyasztottuk. A rekkenő hőségben a délutánt a sátor árnyéka alatt, zeneszó melletti nótázással, jó hangulatban töltöttük.

A közös munka, az együtt étkezés és az együttlét lehetőséget teremt arra, hogy még jobban megismerjük egymást, és még jobb közösséggé kovácsolódjunk.

Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület

Vakáció

Kedves Gyerekek!

A nyári szünet idején intarziajátékra hívunk benneteket. A következő mondatokban virágnevek, írók, költők nevei és folyónevek rejtőztek el. Reméljük nem lesz nehéz megtalálni, de azért a 16. oldalon felsoroljuk őket. Jó fejtörést kívánunk!

Hat virágnév: *A hölgy kissé hunyorogva néz a festő szemébe. Nyakában arany medália függ. Az ember szinte részeg fűszeres illatú kölnijétől. A művész csak ácsorog az állvány előtt. Majd, miközben mégiscsak tovább festi kedvetlenül a portrét, már jövő havi olaszországi utazására gondol.*

Hat író, költő: *Túlzol, amikor azt mondom, hogy a kapus kint az udvaron egy aranyos kis kutyust bosszant. Lehet, hogy hajdan tett ilyet, de ma már öreg ehhez. Így nem tőle ered a zshivaj. Dalolgat csöndesen, azután három órákor bezárja a főkaput.*

Hat folyó: *Hamarosan itt a tavasz. Ideje lesz elvetni a magokat. Pista is megkeresi ócska ásóját. Jó lenne kérni gereblyét is. De kitől? Köröskörül mindenki ismeretlen. Ekkor azt tanácsolja az apja: Fiam, azon a sarkon túl egy ódon házikóban ott lakik Tóth néni. Menj, kérj tőle!*

GYERMEKFILHARMÓNIA FELLÉPÉSE

Óriási sikerrel szerepelt a 140 tagú szentegyházi Gyermekfilharmónia a Nagyboldogasszony templomban július 5-én este. A székely

népviselőbe öltözött gyermek – akik az erdélyi Szentegyházán és a környékbeli településeken élnek – népdalokat és egyházi énekeket adtak elő fiatal zenésztársaik kíséretével. A műsor végén felhangzó Székely Himnusz a közönséggel együtt énekelték. Szívmelengető szép előadás volt, köszönet érte!
Túriné Nádudvari Mária

A BÉRMÁLÁS SZENTSÉGÉNEK KISZOLGÁLTATÁSA

2018. április 15., Nagyboldogasszony templom

MOSOLYOGNI TESSÉK!

Hittan krimi

- Mit tanultatok hittan órán?
- kérdezi unokáját a nagymama.
- Éppen most végzünk a Szentlélekkel.

Béke veled!

Amikor a békeköszöntést bevezették a liturgiában, a mise megfelelő részén a néni a szomszédjának nyújtja a kezét:

- Béke veled!

Az csöndesen válaszol: - Én még maradok...

Eső helyett hó

A kis faluban a plébános és az egész közösség Szűz Máriához könyörgött, hogy adna a nagy szárazság után egy kis őszi esőt. Alig hangzott el a könyörgés – kint elkezdett szállingózni a hó. Kántor uram nem is állta meg, hogy egy kétsorost ne rögtönözzön ez alkalomra, s fennhangon el is kántálta: *Ó, Mária, értsünk szót: Esőt kérünk és nem hót!*
Forrás: Szeretet c. hetilap

KERESZTELES

2018. április 1.

Ferenczi Dorka Klára
Ferenczi Lora Kata
Ferenczi Petra Míra

Perecsényi Zsófia Hanna

2018. április 8.

Gazsi Nimród

Tari Áron

2018. április 22.

Fekete Bella

2018. május 6.

Berényi Áron

Lovas Péter Bence

2018. május 13.

Kállai Lejla Tünde

2018. május 20.

Kácsor Léna Kamilla
Lévai Linda

2018. május 27.

Bernáth Dávid

Justin Noel Nándor

Molnár Soma Levente

ELSŐÁLDÓZÁS

2018. április 8.

Szabó Zoltán

HÁZASSÁGKÖTÉS

2018. május 5.

Dino Favio Crescentini és
Christiana Trinh Reinhardt

MAGYAR OLTÁRKÉP A SZENTFÖLDÖN

Talán nem él a köztudatban, hogy a Szentföldön, az Olajfák hegyén a Getszemáné-kertben van egy templom, amely mélyen kötődik országunkhoz: az Agónia (Kínszenvedés) bazilika. Régi templomromon építették fel 1919-ben, belső díszítése azonban kitolódott. A „népek templomának” is nevezik, mert nagyon sok ország küldte el adományait, hogy ez a szép templom felépüljön. A világ keresztényeinek példaértékű összefogásába és hódolatába bekapcsolódtak a magyarok is.

Gróf Zichy Gyula kalocsai érsek karolta fel a gondolatot, hogy a bazilika leghatalmasabb, a főoltárnak a vért izzadó Jézust ábrázoló 54 m²-es mozaikképét a magyarok készítsék el. 1932-ben el is készült, mely Muzsinszky Nagy Endre munkája, aki a magyar címet is elhelyezte a képen.

A főlajánló okmányban az érsek így fogalmazott: „Mi, akik a világháborúban országunk 2/3 részét elvesztettük, mi szenvedtünk és szenvedünk legtöb-
bet, így mi, magyarok vagyunk elsősorban ráutalva, hogy bensőséges

hittel, megrendült lélekkel imádkozzunk együtt a szenvedő Jézussal. Tudjuk, hogy az oltárkép mozaikkövei élni fognak még akkor is, amikor adományozóik már régen porladozni fognak, és e kövek mindenkor ki fogják sugározni a beléjük sűrített imádságot.” Valóban így van! Amikor az ember belép a bazilikába, csend van és nagycsütörtöki homály, de érezni lehet a kövekből kisugárzó imádságok szelíd erejét. Valódi szentély ez, afölött a szikla fölött, amelyen az Úr Jézus verejtékezett: „...verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.” (Lk 22,44), az agónia látható jelei.

Ám mégsem a főoltárképen látható mérhetetlen szenvedés hatása nyomja rá a bélyegét az ember otlétére, hanem a megmászhatatlanban való megnyugvás: „...mindazonáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd Atyám!” (Lk 22,42) Az embert mélységes tisztelet és együttérzés hatja ott át. Érti Isten szelíd jelenlétét, a jelenlétéből fakadó feloldozást, az abból adódó bensőségességet, a belőle sugárzó lélek-derűt.

A hála az az ima, amely ott ildomos: Köszönjük neked Jézus! Köszönjük, hogy értünk éltél és haltál, és értünk történt feltámadásod! Légy áldott mindörökké! Ámen. *Lovas Erika*

TRIANONI MEGEMLÉKEZÉS

Június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján a trianoni békeszerződés aláírásának 98. évfordulójára emlékeztek a megjelentek a Kossuth téren megtartott városi ünnepségen. A diákok műsorukban felidéztek azt a hatalmas veszteséget, amely az igazságtalan döntés miatt érte az addig nagy és erős hazánkat. Elvették tőlünk az ország több mint kétharmadát, és 3,5 millió honfitársunk került a határokon kívül.

A megemlékezésen a Ferences Hagyományokért Egyesület több tagja is részt vett, akik a szervezet nevében koszorút helyeztek el az Országzászló emlékműnél. *CSFHE*

ORBÁN-BÚCSÚ

Május 26-án, szombaton Tópsi Bálint plébános szentmisét mutatott be a szőlők-közötti Szent Orbán szobornál, majd hagyományos borszentelést tartott.

ANYÁK NAPJÁN, EGY NAGYMAMA EMLÉKÉRE...

Anyák napján a délelőtti szentmisére egy nagycsalád tagjai érkeztek szerte az országból. Édesanyáért imádkoztak együtt, aki az előző vasárnap adta vissza lelkét Teremőjének.

Egy asszony ment el, aki nem volt híres, nem volt ünnepelt sztár, sem köztisztviselő álló orvos vagy tanár. Mégis tanulhatunk tőle. Az ilyen egyszerű embereknek, mint ő, nem szoktak memorandumot írni. Én most mégis ezt szeretném.

Elhunyt az én szeretett nagymamám Szabó Istvánné Vincze Mária. A búzaszem, mely halálával százszoros termést hoz, az ő életében nem csak szép szó, hanem életté váltott Ige. Férjével, Istvánnal a kemény ötvenes, hatvanas években 9 gyermeket vállaltak, akiket tisztességre és szeretetre neveltek. Hétköznapijait az Isten dicsérve végzett munka jellemezte. Gyermekait, unokáit megtanította imádkozni, és minden vágya az volt, hogy őket Isten szeretetében tudja. Férje halála után a kiürült ház csendjét Jézussal együtt viselte. Özvegyi életét a mindennapi szentmise, szentáldozás gazdagította. Tagja volt a Jézus Szíve családnak és a Kármelita rend világi csoportjának is, ahol a Szent Arcról nevezett Veronika nevet kapta. 11 évvel ezelőtt agyi infarktus érte, melynek következtében képtelenné vált az önálló életre. Hatalmas türelemmel viselte szenvedését, mely leginkább a teljes kiszolgáltatottságból adódott. Életét a gondos, lelkiismeretes ápolás mellett a mindennapi imádság, Isten kapcsolat tartotta meg. Temetésén hosszú sorban vonult családja. Fiatalok, idősebbek, babakocsit toló unokák. Aki tehette ott volt 9 gyermeke, 27 unokája és 41 dédunokája közül. Ününokája

születését is megérte, sajnos a találkozás elmaradt. Temetése emelkedett ünnep volt. Fájó szívvel bár, de ünnepeltük az asszonyt, aki megélte anyai hivatását csendben, feltűnés nélkül.

Az, hogy anyák napja utáni hétfőn temették, számomra jel volt. Megerősítés, hogy érdemes. Érdemes akkor is, ha időnként nem látszik az eredmény, ha nincs visszajelzés. Ha a társadalom nem értékeli. Isten életet adó munkájában részt venni akkor is csodálatos, ha ez a mindennapokban lemondással, küzdelemmel jár. Elrejtetten, mint búzamag a földben.

Tóthné Horváth Anikó

ELHUNYTJAINK

Benkó Pálné szül: Horváth Margit

Török Mihály

Domokos Antalné szül: Gólya Mária

Rácz Mihályné szül: Juhász Julianna

Gulyás István

Nagy Józsefné szül: Német Mária

Milovanovics Árpádné szül: Bori Juszti Mária

Keller Tamás

Lekrinszki Mátyásné szül: Nyilas Anna Margit

Viglási Tibor

Komlósi Jánosné szül: Deli Mária

Szabó Istvánné szül: Vincze Mária

Fűri Rókusné szül: Berkes Viktória

Kacziba Imréné szül: Forgó Magdolna

Simon László Gábor

Máté Imre

Kocsis Józsefné szül: Füvesi Julianna

Kovács Lajos Mártonné szül: Kis Rozália

Kátai-Urbán Gyuláné szül: Puskás Mária

Forgó Mihályné szül: Balázs Julianna

Gresó Ferencné szül: Atkári Erzsébet

Tóth Albertné szül: Rádi Klára

Nyéki Jánosné szül: Almási Julianna

Vincze László

Nagyistók Andrásné szül: Juhász Julianna

Szurgent János

Szántai Józsefné szül: Német Rozália

Sinkó Györgyné szül: Atkári Mária

Sebestyén Istvánné szül: Gyovai Julianna

Vincze Pálné szül: Bakos Franciska

Kádár József

Blaskovics Andrásné szül: Nagypál Veronika

*Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és
az örök világosság fényeskedjék nekik,
Nyugodjanak békében. Amen.*

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÉLIÁIBAN

Szent József templom:
 Nagyboldogasszony templom:
 Szent Rókus templom:
 Bokros, Szent László templom:
 Felgyő, Szent István templom:

Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: **17.00 óra**, Vasárnap: **8.30 óra**.
 Kedd, Csütörtök, Péntek, (Szombat): **18.00**, Vasárnap: **10.00 és 18.00**.
 Húsvétől – Krisztus Király ünnepéig: Szombat: **18.00 óra**.
 Vasárnap: **8.00 óra**.
 Vasárnap: **11.30 óra**.

ANYÁK NAPJA

Szent József templom, 2018. május 6.

FELÚJÍTÁSI MUNKÁLATOK

Felújítási, korszerűsítési munkákat végeztek a szakemberek az elmúlt hetekben a Szent József-templom és kolostor épületeken. Megszüntették a falakon a vizesedés, a salétromosodás nyomait. A külső és belső falfelületeken mutatkozó málló vakolatokat leverték, és újravakolás után lefestették. Megszépült a sekrestye, és új lépcsőt kapott az udvari bejárat. Jelenleg a villanszerelési munkák, vezetékek cserék folynak.

A következő tervezett felújítási munka a kolostor fűtésének korszerűsítése lesz. Új kazán és több zónás fűtési kör lesz kialakítva. A templomban vetítővásznat fognak elhelyezni, amelyen az imák és énekek szövegének kivetítésével a hívek is könnyebben kapcsolódhatnak a liturgiába.

Révész József

MEGFEJTÉS

A 12. oldalon található intarziájáték megfejtése:

Hat virágnév: hunyor, dália, szegfű, akác, estike, viola.

Hat író, költő: Zola, Puskin, Arany, Dante, Vajda, Móra.

Hat folyó: Maros, Sió, Niger, Körös, Amazonas, Don.

TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK:

Szent József Plébánia - Csongrád
 OTP Bank: 11735050-20441007

Jézus Szíve imaóra: minden hónap első csütörtökén 16.00 órától a Szent József templomban.

Gitáros Szentségimádás: minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után 17.30 órától a Szent József templomban.

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON:

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

KÖSZÖNETET MONDUNK mindazoknak, akik munkával, vagy adományokkal támogatták egyházunk életét, működését. Isten fizesse meg!

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma októberben jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait szeptember 30-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ 57. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád